

Sygn. akt I C 844/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu w I Wydziale Cywilnym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Renata Starczewska

Protokolant: st. sekr. sądowy U. Błasiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 czerwca 2014 r. w Kaliszu

sprawy z powództwa R. P.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w Ł.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w Ł. na rzecz powoda R. P. tytułem zadośćuczynienia kwotę 176.000 zł (sto siedemdziesiąt sześć tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami:

1) od kwoty 76 000 zł od dnia 13 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty,

2) od kwoty 100 000 zł od dnia 4 czerwca 2014r do dnia zapłaty.

II. Ustala odpowiedzialność pozwanego na przyszłość wobec powoda R. P. za skutki wypadku z dnia 21 grudnia 2011r.

III. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8 378,73 zł (osiem tysięcy trzysta siedemdziesiąt osiem złotych 73/100 tytułem poniesionych kosztów procesu, w tym kwota 3 617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

IV. Nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Kaliszu kwotę 5 000 zł (pięć tysięcy złotych) tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSO R. Starczewska

UZASADNIENIE

Powód R. P. w pozwie z dnia 7 czerwca 2013 r. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w Ł. na jego rzecz kwoty 76.000 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 stycznia 2013r do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia, ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki wypadku, któremu uległ w dniu 21 grudnia 2011r., a także o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w dniu 21 grudnia 2013r. uległ wypadkowi komunikacyjnemu, sprawcą wypadku był K. R., kierujący samochodem marki M. (...), który nie dostosował prędkości jazdy do warunków panujących na drodze, stracił panowanie nad pojazdem, w wyniku czego zjechał na lewy pas ruchu doprowadzając do zderzenia z prowadzonym przez M. P. samochodem ciężarowym marki R. (...). Powód był pasażerem samochodu M. (...). W chwili zdarzenia pojazd sprawcy posiadał obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w towarzystwie ubezpieczeniowym pozwanego. Powód podał, iż pozwany przejął odpowiedzialność z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia OC za sprawcę wypadku i w toku postępowania

likwidacyjnego wypłacił mu kwotę 75.000 zł. tytułem zadośćuczynienia. Powód wskazał, iż w następstwie wypadku doznał obrażeń ciała i przez długi okres czasu był hospitalizowany w różnych placówkach leczniczych, leczony operacyjnie, rehabilitowany oraz, że na skutek zdarzenia stał się osobą niepełnosprawną w stopniu znacznym. Podniósł, że przyznana dotychczas kwota zadośćuczynienia jest niewspółmierna w stosunku do zakresu i rodzaju doznanych obrażeń, czasu trwania i stopnia cierpień fizycznych i psychicznych, jego wieku i okresu niedyspozycji, braku samodzielności, konieczności dalszego leczenia i rehabilitacji, co uzasadnia dalszą kwotę zadośćuczynienia dochodzoną w pozwie w kwocie 76 000 zł. (k. 2- 7)

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A. z siedzibą w Ł. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwany potwierdził okoliczności powstania jego odpowiedzialności w związku ze zdarzeniem z dnia 21 grudnia 2011 r. Wskazał, iż dotychczas wypłacone powodowi zadośćuczynienie w kwocie 75 000 zł spełnia swoją kompensacyjną rolę łagodzenia doznanej przez powoda krzywdy. Żądanie przez niego dodatkowych 76 000 zł. jako dopłaty do zadośćuczynienia jest wygórowane i nieadekwatne do doznanej przez powoda krzywdy. Pozwany podniósł, iż odsetki uzasadnione są dopiero od daty wydania wyroku w niniejszej sprawie a ponadto zakwestionował wskazaną w pozwie wysokość kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnika powoda. (k. 37-39)

Pismem procesowym z dnia 4 czerwca 2014 r. powód rozszerzył powództwo i wniósł ostatecznie o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz zadośćuczynienia w kwocie 176 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 76 000 zł od dnia 13 stycznia 2013r. i od kwoty 100 000 zł od dnia rozszerzenia powództwa tj. od dnia 4 czerwca 2014r. Wskazał, iż po wydaniu opinii przez biegłych ustalony uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 115% a skutki wypadku powód będzie ponosić do końca życia. (k. 167-171)

W odpowiedzi na pismo pełnomocnika powoda z dnia 4 czerwca 2014 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa podając, że rozszerzenie powództwa jest bezpodstawne i wygórowane albowiem powód mimo uszczerbku na zdrowiu w wysokości 50 % nie wymaga pomocy osób trzecich i wykonuje obowiązki zawodowe a stan psychiczny powoda jest dobry. (k. 183- 184).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód R. P. uległ wypadkowi samochodowemu w dniu 21 grudnia 2011r. Powód jechał do pracy, był pasażerem w samochodzie M. (...) kierowanym przez K. R., który jadąc z kierunku miejscowości K. w kierunku miejscowości M., nie dostosował prędkości do warunków panujących na drodze, stracił panowanie nad pojazdem, w wyniku czego zjechał na lewy pas ruchu doprowadzając do zderzenia z nadjeżdżającym z przeciwnego kierunku samochodem ciężarowym marki R. (...), kierowanym przez M. P. powodując u powoda obrażenia ciała.

dowód: notatka Komendy Powiatowej Policji we W. w aktach szkody, zeznania powoda R. P. - nagranie 00:08:38 - 00:26:05 płyta k. 81 i nagranie 00:05:34 - 00:23:40 płyta k. 182.

Sprawca wypadku w dacie zdarzenia posiadał samochód ubezpieczony w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (OC) przez (...) S.A. z siedzibą w Ł..

okoliczność niesporna, odpis aktualny Krajowego Rejestru Sądowego pozwanego - k.43-48.

Powód R. P. bezpośrednio po wypadku w dniu 21 grudnia 2011r. został przyjęty do szpitala we W. z powodu urazu czaszkowo- mózgowego a następnie powód został przekazany do Wyspecjalizowanego (...)z Zakładem Opiekuńczo-Lecznym w P. na Oddział Neurochirurgii, gdzie przebywał w dniu 22 grudnia 2011r. z rozpoznaniem: krwiak nadtwardówkowy i podtwardówkowy okolicy czołowo-skroniowo-ciemieniowej lewej, złamanie kości skroniowej i ciemieniowej lewej z rozerwaniem opony twardej, stłuczenie mózgu okolicy ciemieniowej lewej, złamanie kości czołowej i ciemieniowej prawej z wgłobieniem odłamów. Po przeprowadzeniu operacji kraniotomii okolicy skroniowo-ciemieniowej lewej, usunięciu krwiaka nadtwardówkowego i podtwardówkowego w stanie ogólnym bardzo ciężkim,

nieprzytomny został przekazany na Oddział Intensywnej Terapii szpitala w P. gdzie przebywał do dnia 28 marca 2011r. Następnie od dnia 28 grudnia 2011r. do dnia 5 stycznia 2012r. powód przebywał na Oddziale Anestezjologii Intensywnej Terapii Niepublicznego (...) we W. gdzie kontynuowano leczenie, obserwowano zaburzenia świadomości pod postacią pobudzenia psychoruchowego. Następnie powoda przekazano na Oddział Rehabilitacji z uwagi na niedowład obu kończyn ze wskazaniem rehabilitacji neurologicznej, kontynuacji leczenia psychiatrycznego i psychologicznego.

dowód: dokumentacja medyczna w aktach szkody, zeznania powoda R. P.- nagranie 00:08:38- 00:26:05 płyta k. 81 i nagranie 00:05:34- 00:23:40 płyta k. 182, historia choroby k.22-24, skierowanie do szpitala k.25,27, skierowanie na badanie k. 26, zaświadczenie k.29, wynik k. 30, zlecenie do NFZ k.28.

Po wyjściu ze szpitala powód wymagał pomocy we wszystkich czynnościach przez okres około dwóch miesięcy. Powód początkowo poruszał się przy pomocy wózka inwalidzkiego, wymagał rehabilitacji. Obecnie powód nadal ma problemy z chodzeniem, porusza się przy pomocy kuli. Powód leczy się u neurologa, neurochirurga oraz korzysta z rehabilitacji tak często jak to jest możliwe, tj. trzy razy w jednej placówce w ciągu roku. Praktycznie każdego miesiąca powód ma rehabilitację w zakresie sprawności nóg i równowagi ciała. Matka zawozi powoda na rehabilitację. Powód nadal odczuwa ból głowy, ma zawroty, nie może podnosić ciężkich przedmiotów, przyjmuje leki przeciwpadaczkowe. Po wyjściu ze szpitala powód leczył się u psychologa, ostatnia wizyta była w marcu 2013r.

dowód: zeznania powoda R. P. - nagranie 00:08:38 - 00:26:05 płyta k. 81 i nagranie 00:05:34 - 00:23:40 płyta k. 182, zeznania świadka K. P. nagranie 00:26:05 - 00:39:45 płyta k.81, zaświadczenie k.11, historia choroby k.12-15, zaświadczenie odbytych zabiegów fizjoterapeutycznych k.17, informacja dla lekarza kierującego k.18-21.

Powód R. P. w dniu zdarzenia był sprawnym fizycznie mężczyzną. Powód ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest mechanikiem samochodowym. Przed wypadkiem powód był zatrudniony w firmie Usługi (...) w G. na podstawie umowy o pracę na czas określony od dnia 01.11.2011r. do dnia 31.10.2013r. i zarabiał 1386 zł brutto.

dowód umowa o pracę w aktach szkodowych, zeznania powoda R. P. - nagranie 00:08:38 - 00:26:05 płyta k. 81 i nagranie 00:05:34- 00:23:40 płyta k. 182.

W wyniku wypadku powód doznał urazu czaszkowo - mózgowego z krwiakiem nadwardówkowym i podwardówkowym okolicy czołowo-skroniowo-ciemieniowej lewej oraz złamania z wgłobieniem w okolicy czołowo-ciemieniowej prawej. Następstwem urazu było stłuczenie mózgowia prowadzące do niedowładu spastycznego kończyn dolnych i padaczki pourazowej. Obrażenia te mają znaczny wpływ na funkcjonowanie powoda dotyczące sprawności narządu ruchu. Powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 65% z punktu widzenia lekarza neurochirurga w tym:

- padaczka bez zaburzeń psychicznych w zależności od częstości napadów - 20 %,
- niewielki lub dyskretny niedowład połowiczny lub niedowład kończyn dolnych 4 stopnia w Skali Lovette'a, dyskretny deficyt sił przy obecności zaburzeń napięcia mięśniowego, niedostateczności precyzji ruchów – 30 %,
- ubytek w kościach czaszki o średnicy powyżej 2,5 cm – 15%.

Rokowania na przyszłość odnośnie wyleczenia powoda nie są dobre, mimo, że stan neurologiczny powoda uległ zdecydowanej poprawie w wyniku intensywnego leczenia usprawniającego. Z punktu widzenia neurochirurga trwały uszczerbek na zdrowiu powoda pozostanie i będzie wynosił 65%. Nie istnieje szansa na całkowity powrót do zdrowia. Powód do końca życia będzie odczuwać skutki wypadku, będzie to w sposób oczywisty wpływać na jego aktywność życiową. Powód jest zdolny do samoobsługi, nie wymaga pomocy innych osób. Wskazane jest kontynuowanie leczenia rehabilitacyjnego, które choć w znikomym stopniu będzie miało wpływ na poprawę stanu narządu ruchu to jednak pozwoli na utrzymanie powoda w odpowiedniej kondycji i zapobiegnie utrwalaniu się zmian na skutek niedowładów.

Powód nie wymaga korekty blizny a jedynie uzupełnienia ubytku kości czaszki, koszt takiego zabiegu w całości refunduje NFZ. Blizn nie ma potrzeby leczyć jako niesbezpiecznych i znajdujących się w obszarze skóry owłosionej głowy.

dowód: opinia pisemna neurochirurga K. S. z dnia 10 listopada 2013r. k.100-102.

Powód w wyniku wypadku komunikacyjnego doznał organicznego zaburzenia osobowości, co potwierdzają następujące objawy kliniczne powstałe w skutek doznanego uszkodzenia OUN – chwiejność emocjonalna, trwale zmniejszona wytrwałość w zakresie celowych działań, nastawienia ksobne, zwolnione tempo wypowiedzi oraz ich nadmierna rozwlekłość. Z zakresu psychiatrii powód doznał 50% stałego uszczerbku na zdrowiu. Powód samodzielnie funkcjonuje społecznie, wykonuje obowiązki to jednak po doznanych urazie doszło u niego do trwałych zmian osobowościowych i załamania linii życiowej, zmniejszenia możliwości samodzielnego funkcjonowania, podejmowania pracy zawodowej. Powód choruje na encefalopatię co potwierdzają badania obrazkowe w kartach leczenia informacyjnego leczenia szpitalnego oraz fakt występowania napadów padaczkowych. Zmiany organiczne mają charakter trwały a rokowanie co do przyszłości jest niepewne, można jednak zakładać, iż bez leczenia specjalistycznego funkcjonowanie powoda może się pogarszać a objawy psychopatyczne stopniowo nasilać. Celowe jest podjęcie systematycznego leczenia psychiatrycznego co wpłynie na poprawę funkcjonowania, jednak nie można oczekiwać, iż pozwoli wrócić do pełnej aktywności zawodowej. Powód nie jest osobą niezdolną do samodzielnej egzystencji i nie wymaga stałej opieki osób trzecich jednak z uwagi na występujące problemy z poruszaniem się i zaburzenia emocjonalne, wsparcie i pomoc osób bliskich jest niezbędna do stałego funkcjonowania.

dowód: opinia pisemna biegłego psychiatry M. G. z dnia 19 stycznia 2014r. k.120-124, opinia pisemna uzupełniająca z dnia 24 marca 2014r. k.153.

Pismem z dnia 5 czerwca 2012r. pozwany poinformował powoda o przyznaniu renty na zwiększone potrzeby w kwocie 2000 zł miesięcznie począwszy od maja 2012r.

dowód: pismo pozwanego z dnia 05.06.2012r. w aktach szkodowych.

Decyzją z dnia 19 lipca 2012r. ZUS Oddział w O. przyznał powodowi rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy do 30 czerwca 2013r. w kwocie 799,18 zł.

dowód: decyzja w aktach szkodowych.

Decyzją z dnia 12 stycznia 2013r. pozwany poinformował powoda, że w związku z ukończeniem postępowania likwidacyjnego przyznano powodowi świadczenie w kwocie 75 000 zł tytułem zadośćuczynienia.

dowód: decyzja pozwanego z dnia 12.01.2013r. w aktach szkodowych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności w oparciu o złożone dokumenty, w tym dokumenty medyczne, opinię pisemną i uzupełniającą biegłego psychiatry M. G., opinię pisemną neurochirurga K. S., zeznania powoda R. P. i zeznania świadka K. P., które w powyższym zakresie Sąd uznał za wiarygodne. Opinie wymienionych biegłych sądowych Sąd uznał za jasne, pełne, należyście uzasadnione, a wnioski z nich wyciągnięte za logiczne.

Sąd nie przeprowadzał dowodu z opinii biegłego z zakresu chirurgii plastycznej wobec cofnięcia wniosku w tym zakresie przez pełnomocnika powoda a ponadto w kwestii możliwości usunięcia blizn i kosztów z tym związanych wypowiedział się w opinii biegły neurochirurg K. S..

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie powód R. P. dochodzi zadośćuczynienia w kwocie 176 000 zł wraz z odsetkami oraz ustalenia odpowiedzialności na przyszłość za skutki zdarzenia z dnia 21 grudnia 2011r.

Odpowiedzialność pozwanego wynika z ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego zawartego przez poprzednika prawnego wymienionego pozwanego ze sprawcą zdarzenia K. R.. Zgodnie z art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (§ 4). Odpowiedzialność pozwanego, której w toku postępowania nie kwestionował wynika, zatem zarówno wprost z cytowanego przepisu art. 822 § 4 k.c., jak również z art. 34 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152 ze zm.) i art. 36 cytowanej ustawy, który określa odpowiedzialność ubezpieczyciela w granicach odpowiedzialności posiadacza pojazdu mechanicznego.

Podstawę odpowiedzialności cywilnej pozwanego za skutki zdarzenia, w wyniku których powód doznał obrażeń ciała stanowią przepisy art. 436 k.c. w zw. z art. 435 k.c. Ustanawiają one odpowiedzialność posiadacza pojazdu mechanicznego wobec poszkodowanego ruchem tego pojazdu na zasadzie ryzyka przy uwzględnieniu przyczynowości, o której mowa, w art. 361 k.c.

W przedmiotowej sprawie sporna była wysokość kwoty zadośćuczynienia z tytułu krzywdy doznanej przez powoda.

Zgodnie z treścią art. 444 § 1, 2 i 3 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu. Jeżeli zaś poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty. Jeżeli w chwili wydania wyroku szkody nie da się dokładnie ustalić, poszkodowanemu może być przyznana renta tymczasowa. Natomiast na podstawie art. 445 § 1 k.c., sąd może przyznać poszkodowanemu w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Podstawę żądania zadośćuczynienia stanowi przede wszystkim konsekwencja uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia w postaci krzywdy, czyli cierpienia fizycznego i psychicznego. Do cierpień fizycznych zalicza się przede wszystkim ból i podobne do niego dolegliwości. Cierpieniem psychicznym będą ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia w postaci np. zeszpecenia, konieczności zmiany sposobu życia czy nawet wyłączenia z normalnego życia (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 17 września 2010 r., II CSK 94/10, OSNC 2011/4/44, Biul. SN 2010/12/15, z dnia 3 lutego 2000 r., I CKN 969/98, LEX nr 50824). Naprawienie szkody obejmuje wówczas wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Wskazać należy, iż szkoda na osobie obejmuje uszczerbki wynikające z uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia.

Ustawodawca wskazał, że suma pieniężna przyznana tytułem zadośćuczynienia ma być odpowiednia. Nie ulega wątpliwości, że o rozmiarze należnego zadośćuczynienia decyduje rozmiar doznanej krzywdy, zadośćuczynienie ma bowiem na celu naprawienie szkody niemajątkowej, wyrażającej się doznaną krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych. Niedający się ściśle wymierzyć charakter krzywdy sprawia, że ustalenie jej rozmiaru, a tym samym i wysokości zadośćuczynienia, zależy od oceny sądu, która powinna uwzględniać całokształt okoliczności sprawy, nie wyłączając takich czynników, jak np. wiek poszkodowanego oraz postawa sprawcy. Przy ustalaniu rozmiaru cierpień powinny być uwzględniane zobiektywizowane kryteria oceny, odniesione jednak do indywidualnych okoliczności danego wypadku. Oceniając rozmiar doznanej krzywdy trzeba zatem wziąć pod rozwagę całokształt okoliczności, w tym rozmiar cierpień fizycznych i psychicznych, ich nasilenie i czas trwania, nieodwracalność następstw wypadku (kalectwo, oszpecenie), rodzaj wykonywanej pracy, szanse na przyszłość, poczucie nieprzydatności społecznej, bezradność życiową oraz inne czynniki podobnej natury (por. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 2000 r., II CKN 1119/98, LEX nr 50884; z dnia 12 września 2002 r., IV CKN 1266/00, LEX nr 80272; z dnia 29 września 2004 r., II CK 531/03, LEX nr 137577; z dnia 30 stycznia 2004 r., I CK 131/03, OSNC 2005/2/40 oraz z dnia 28 czerwca

2005 r., I CK 7/05, LEX nr 153254; z dnia 9 listopada 2007 r., V CSK 245/07, LEX nr 369691; z dnia 28 stycznia 2010 r., I CSK 244/09, LEX nr 570118).

Ponadto wśród kryteriów określających „odpowiedniość” zadośćuczynienia wymienia się przede wszystkim jego kompensacyjny charakter (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2006 r., IV CK 384/05, LEX nr 190756).

Mając na uwadze poczynione w sprawie ustalenia faktyczne, a przede wszystkim stanowisko biegłych: neurochirurga i psychiatry, należało uznać, iż powód R. P. na skutek przedmiotowego wypadku doznał bardzo poważnych obrażeń ciała. Cierpienia fizyczne i psychiczne powoda były związane nie tylko z bólem powypadkowym, ale też z następstwami podjętego długotrwałego leczenia i rehabilitacji. Na skutek wypadku powód doznał urazu czaszkowo-mózgowego z krwiakiem nadtwórdkowym i podtwórdkowym okolicy czołowo-skroniowo-ciemieniowej lewej oraz złamania z wgłobieniem w okolicy czołowo-ciemieniowej prawej. Następstwem urazu było stłuczenie mózgowia prowadzące do niedowładu spastycznego kończyn dolnych i padaczki pourazowej. Obrażenia te mają znaczny wpływ na funkcjonowanie powoda dotyczące sprawności narządu ruchu. Rokowania na przyszłość powoda są złe. Biegły psychiatra M. G. stwierdził, iż zmiany organiczne mają charakter trwałe a rokowanie co do przyszłości jest niepewne, można jednak zakładać, iż bez leczenia specjalistycznego funkcjonowanie powoda może się pogarszać a objawy psychopatyczne stopniowo nasilać. Celowe jest podjęcie systematycznego leczenia psychiatrycznego co wpłynie na poprawę funkcjonowania, jednak nie można oczekiwać, iż pozwoli powodowi wrócić do pełnej aktywności zawodowej. Biegły określił uszczerbek na zdrowiu powoda w wysokości 50%. Według biegłego neurochirurga K. S. trwałe uszczerbek na zdrowiu powoda w związku ze zdarzeniem wynosi 65 %. Aktualnie powód wymaga rehabilitacji oraz systematycznego leczenia psychiatrycznego.

Od dnia wypadku, tj. od dnia 21 grudnia 2011r. r. do dnia dzisiejszego powód poddawany jest długotrwałej rehabilitacji, a mimo tego, jak wynika z opinii biegłego neurochirurga powód nie wróci do stanu zdrowia sprzed wypadku. Na krzywdę powoda złożyły się bezsprzecznie ograniczenia fizyczne, jakie odczuwa i będzie odczuwał do końca swego życia, a także cierpienia psychiczne, które niewątpliwie wystąpiły i mogą się pogłębiać. W chwili zdarzenia powód miał 20 lat, był osobą sprawną fizycznie i pracującą zawodowo, uprawiał sport. Na skutek wypadku powód stał się niesamodzielny, wymagał opieki i pomocy osób trzecich przy wszystkich czynnościach życiowych. Aktualnie powód jest zdolny do samodzielnej egzystencji ale wymaga pomocy ze strony bliskich, w zakresie dowożenia na rehabilitację, wykonywania cięższych czynności.

Oceniając całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie Sąd uznał, iż odpowiednią kwotą zadośćuczynienia za doznaną krzywdę będzie dla powoda kwota 251.000 zł. Zdaniem Sądu kwota ta spełnia charakter kompensacyjny i jest w stanie złagodzić powodowi doznane cierpienia, utrzymana jest w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom gospodarczym i społecznym. Jednocześnie biorąc pod uwagę zgłoszone żądania oraz fakt, iż została już powodowi wypłacona przez pozwanego kwota 75.000 zł. z tytułu zadośćuczynienia, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 176.000 zł. ($251\ 000 - 75\ 000 = 176\ 000$), o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku.

Orzekając o zgłoszonym roszczeniu odsetkowym Sąd miał na uwadze, iż wymagalność zadośćuczynienia za krzywdę (art. 445 § 1 k.c.) i związany z nią obowiązek zapłaty odsetek za opóźnienie (art. 481 § 1 k.c.) przypada na moment doręczenia dłużnikowi odpisu pozwu lub wezwania go do spełnienia świadczenia (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 18 września 1970 r., II PR 257/70, OSNC 1971/6/103, z dnia 14 kwietnia 1997 r., II CKN 110/97, LEX nr 550931, z dnia 22 lutego 2007 r., I CSK 433/06, LEX nr 274209).

Pozwany w dniu 12 stycznia 2013r. wydał decyzję o zakończeniu postępowania likwidacyjnego, dlatego zdaniem Sądu zasadne jest naliczenie odsetek od dnia następnego tj. od dnia 13 stycznia 2013r. odnośnie kwoty 76 000 zł, natomiast w zakresie rozszerzonego żądania, w piśmie procesowym z dnia 4 czerwca 2014r. należne odsetki od kwoty 100 000 zł przysługują od dnia rozszerzenia powództwa tj. od dnia 4 czerwca 2014r.

W sprawie o naprawienie szkody wynikłej z uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia zasądzenie określonego świadczenia nie wyłącza jednoczesnego ustalenia w sentencji wyroku odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości z tego samego zdarzenia.

Sąd uznał, iż powód w okolicznościach rozpoznawanej sprawy wykazał swój interes prawny w żądaniu ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość. Następstwem wypadku komunikacyjnego z dnia 21 grudnia 2011 r. jest trwały uraz o charakterze neurochirurgicznym oraz uraz psychiczny, rokowania u powoda nie są pomyślne. Mając na uwadze powyższe Sąd ustalił odpowiedzialność pozwanego za skutki wypadku na przyszłość. (punkt II sentencji wyroku).

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 2 ust. 1 i 2, § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tj. Dz.U. z 2013 r., poz. 490)

Sąd obciążył w całości kosztami postępowania pozwanego. Koszty postępowania to opłata sądowa w kwocie 8 800 zł, koszty opinii biegłych: kwota 590,06 zł (k.107) oraz kwota 371,67 (k.128) oraz koszty zastępstwa pełnomocników stron po 3 617 zł. W ocenie Sądu nakład pracy pełnomocnika oraz charakter sprawy, stopień skomplikowania sprawy, nie uzasadniały przyznania pełnomocnikowi powoda wynagrodzenia w kwocie 7200 zł. Powód wnosząc sprawę uiszczył opłatę sądową w kwocie 3800 zł oraz koszty wynagrodzenia biegłych w łącznej kwocie 961,73 zł, a zatem powodowi przysługuje zwrot kosztów procesu w kwocie 8 378,73 zł (3800 + 961,73 + 3617 = 8 378,73). Wobec powyższego pozwany powinien zwrócić powodowi poniesione koszty procesu w kwocie 8 378, 73 zł oraz zapłacić na rzecz Skarbu Państwa część opłaty sądowej, która nie została uiszczona tj. kwotę 5 000 zł (pkt. III-IV)

SSO R. Starczewska